

помилки чи інших недоліків у діяльності розпорядника бюджетних коштів і підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, та яка передбачає надання незалежних висновків і рекомендацій. Для здійснення внутрішнього аудиту розпорядник бюджетних коштів в особі керівника утворює самостійний структурний підрозділ внутрішнього аудиту, що є підпорядкованим і підзвітним безпосередньо такому керівнику [5].

Методологічні вказівки та внутрішні документи з питань внутрішнього аудиту в державному секторі мають велике значення у регулюванні цього процесу. Вони розробляються керівником підрозділу внутрішнього аудиту з урахуванням Національних стандартів внутрішнього аудиту.

Література

1. Основи глобального розширення обізнаності. Інститут внутрішніх аудиторів України. URL: <https://mof.gov.ua/storage/files/531247f275d6ba724dede38937b569ec.pdf>.

2. Деякі питання здійснення внутрішнього аудиту та утворення підрозділів внутрішнього аудиту. Постанова Кабінету Міністрів України; Порядок від 28.09.2011 № 1001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001-2011-п#Text>.

3. Про затвердження Стандартів внутрішнього аудиту. Мінфін України; Наказ, Стандарт від 04.10.2011 № 1247. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1219-11#Text>.

4. Методологічні вказівки з внутрішнього аудиту в державному секторі України. Міністерство фінансів України. National Academy for Finance and Economics Ministry of Finance of the Netherlands. URL: https://www.mof.gov.ua/storage/files/MB_новий_формат_Вступ_%2B_розділи_1-8.pdf.

5. Бюджетний кодекс України. Кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.

6. URL: <http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VesUr2015v3/5.pdf>. (дата звернення: 03.04.2024).

УДК 342.72(043.2)

Кабанець Є.М., здобувачка вищої освіти
першого(бакалаврського) рівня
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Шапенко Л.О., к.ю.н., доцент

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

Термін «гендер» – означає різні соціальні ролі, обов'язки та ідентичності жінок і чоловіків, а також співвідношення сил між жінками й

чоловіками у певному суспільстві. Гендерні ролі та відносини у різних країнах і культурах відрізняються й можуть бути різними навіть у різних груп одного суспільства. Термін «стать» стосується біологічних відмінностей між жінками і чоловіками. Гендерна рівність означає, що всі людські істоти мають свободу для розвитку своїх особистих здібностей та свободу вибору без обмежень, пов'язаних із жорстко закріпленими гендерними ролями. Тобто різна поведінка, прагнення та потреби жінок і чоловіків враховуються, оцінюються й підтримуються рівним чином (Європейська Комісія, 2004) [1].

Україна є правовою, демократичною державою з чітко визначеним напрямом зовнішньої політики, що націлений на європейське співтовариство, з високими європейськими цінностями. Україна однозначно вирішила слідувати правовим принципам і поважати себе як державу, а отже, і поважати своїх громадян незалежно від статі. Відповідно до ст. 24 Конституції України рівність прав жінки і чоловіка забезпечується: наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у громадсько-політичній і культурній діяльності, у здобутті освіти і професійній підготовці, у праці та винагороді за неї; спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок, встановленням пенсійних пільг; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства і дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям [2].

З початку повномасштабної війни кількість жінок-військових збільшилась майже у 3 рази у порівнянні з 2014 роком. У 2024 році кількість жінок у ЗСУ сягає 64 000 осіб [3]. Україна суттєво розширила можливість участі жінок в обороні країни: знято обмеження у доступі до військової освіти, зокрема до вищих військових навчальних закладів, внесено зміни до переліку посад, які можуть обіймати жінки-військовослужбовці, для жінок скасовано вікові обмеження на контрактній службі. Проте для жінок досі діє заборона на прийом на посади офіцерського складу. А у військових частинах спеціального призначення посади для жінок взагалі не передбачені.

В умовах довготривалої війни може виникнути потреба в мобілізації жінок. Наразі відповідно до позиції держави мобілізація жінок не здійснюється. Проте добровільна мобілізація жінок допускається. У 2022 році затверджено новий порядок ведення військового обліку, який врегульовує питання постановки жінок на військовий облік. Згідно з порядком на облік мають стати жінки-медики. Дотримання стандарту гендерної рівності в секторі безпеки і оборони – важливий крок до інтеграції України в НАТО. Для України це зона росту, наприклад, у Ставці головнокомандуючого досі немає жінок, і лише кілька жінок мають генеральське звання [4].

Важливо те, що зміни як в менталітеті українського суспільства, так і у вітчизняному законодавстві щодо гендерної рівності досить помітні. Проте, усуваючи диспропорції рівності прав та можливостей жінок і чоловіків, прояви сексизму все ще залишаються притаманними нашому суспільству, попри те, що жінки в Україні і в умовах російсько-української війни продовжують невпинно руйнувати усталені стереотипи щодо соціальних ролей жінок і чоловіків.

Література

1. Гендерна рівність. Національна соціальна сервісна служба України. URL: <https://nssu.gov.ua/genderna-rivnist> (дата звернення 27.04.2024).
2. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua/go/254k/96-vr>. (дата звернення: 25.04.2024).
3. У Міноборони розповіли, скільки жінок служать у ЗСУ станом на 2024 рік. URL: <https://life.pravda.com.ua/society/skilki-zhinok-sluzhit-u-zsu-statistika-minoboroni-2024-300413/> (дата звернення: 25.04.2024).
4. Думанська В. Гендерна рівність за час війни: здобутки та необхідні зміни. Рух ЧЕСНО. URL: <https://www.chesno.org/post/5879/> (дата звернення 27.04.2024).

УДК 342.7(043.2)

Літвінов Н.О., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Шапенко Л.О., к.ю.н., доцент

КОНСТИТУЦІЙНИЙ ЛАД УКРАЇНИ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Людство – цілком філософський та унікальний термін. Від перших неандертальців до гомо-сапієнсів утворювалися певні соціальні групи. З плином часу розвиток суспільних відносин кожної з груп індивідів, постійний прогрес людської спільноти, утворення новітніх інститутів та потреба їх врегулювання призвели до утворення нових прав та обов'язків, які потребували офіційного закріплення. Нині кожна людина з моменту народження має свої невідчужувані права та обов'язки, які знайшли своє закріплення у конституціях та міжнародних правових актах. Такий підхід слугує, перш за все, гарантією захисту людських свобод та цінностей.

Після проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, Українська держава взяла курс на гуманістичний підхід в конституційному праві, ставлячи в пріоритет природні права людей на відміну від колективістської концепції, яка була закріплена у Конституції УРСР 1978 року. 28 червня 1996 року набрала чинності перша